

УДК 631.24

Казьмірук Л.В., кандидат с.-г. наук, доцент

Сметанюк Г.В., студентка

Вінницький національний аграрний університет

ОБЛАДНАННЯ КОРМОВИХ ДВОРІВ НА ТВАРИННИЦЬКИХ СІЛЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВАХ

Доведено, що комплексне вирішення питань, починаючи з вибору місця для кормового двору до закінчення будівництва всіх необхідних споруд та підтримання, дозволяє істотно поліпшити зберігання кормових ресурсів і їх раціональне використання.

Ключові слова: *кормовий двір, кормовий цех, кормосховища, корми, заготівля, зберігання, раціональне використання.*

У період реформування аграрного сектора суттєвого значення набуває забезпечення тварин, згідно норм годівлі, необхідною кількістю кормів. Але не всі сільськогосподарські підприємства отримали відповідні сховища для збереження концентрованих кормів, сіна, силосу, сінажу, жому, коренеплодів тощо. Тому актуальним є питання обладнання кормового двору для зберігання та раціонального використання кормів.

Методикою дослідження було використання діючих відомчих норм технологічного проектування скотарських підприємств для обладнання кормового двору.[1] Основним критерієм розробки є впровадження у тваринництві індустріальних технологічних енергоощадних рішень та новий підхід до будівництва кормових дворів. Зважаючи на те, що в сучасному кормовому дворі застосовуються прогресивні способи заготівлі сінажу, силосу, сіна, будуються капітальні траншеї або башти.

У результатах досліджень висвітлені питання заміни старих способів зберігання на нові та використання механізмів для заготівлі, переробки і роздачі кормів, що сприяє максимальному збереженню в них поживних речовин.

У кормовому дворі виділено три основні варіанти розміщення кормового цеху: між зоною тваринницьких приміщень і двома рядами кормосховищ; між зоною тваринницьких приміщень і одним рядом кормосховищ; в центрі кормосховища, що дозволяє вибрати найбільш оптимальний варіант обладнання кормового двору.

Пропонується для зберігання кормів будувати сховище концкормів, сараї та навіси для сіна, передбачити майданчик для заскиртованого сіна, траншеї для сінажу і для силосу, майданчики для заскиртованої соломи, кагат для коренеплодів, жомові ями та інші споруди. Всі сховища між собою пов'язані технологічною схемою.

У скотарстві широкого використання набуває згодовування тваринам кормових мішанок, для їх приготування необхідне будівництво кормоприготувального цеху. Слабким місцем в кормоцехах є змішування кормів і їх подрібнення. Для цього, як варіант, використовують подрібнювач – змішувач ІС-30.

Гігієнічні умови заготівлі, збереження і раціональне використання кормів направлені на вчасне їх збирання, правильне скиртування сіна і соломи, зберігання коренеплодів і бульбоплодів в сховищах. Температура повітря від 0 до 3°C, відносна вологість повітря – 80-90%. Фуражне зерно, борошністі корми, макуха, комбікорми та інші концентрати доцільно зберігати при низьких температурах. Зберігання силосу від

гниття та промерзання вимагає трамбування, укривання і будівництва відводних каналів. Гнилі корми знезаражують підсушуванням і запарюванням або механічними методами: обробкою лугами та інше. [2]

Тільки комплексне вирішення питань, починаючи з вибору місця для кормового двору до закінчення будівництва всіх необхідних споруд та підтримання зоогігієнічних умов, дозволить істотно поліпшити зберігання кормових ресурсів і їх раціональне використання. Широке використання такого резерву достатку кормів і правильного зберігання їх на кормових дворах – важлива ланка технології виробництва продукції тваринництва.

Висновки: 1. Представлені схеми розміщення сховищ для кормів є актуальними, виходячи із сучасних способів заготівлі, зберігання та використання кормів.

2. Комплексне вирішення обладнання кормових дворів, будівель, заготівлі кормів, закінчуючи їх використанням, дозволяє раціонально використовувати корми та зберігати їх якість.

Література

1. ВНТП-АПК-01.05 Відомчі норми технологічного проектування. Скотарські підприємства (комплекси, ферми, малі ферми). – К.: Міністерство аграрної політики України, 2005. – 111 с.
 2. Технології скотарства в реформованих сільськогосподарських підприємствах Вінницького регіону/Л.В. Польовий, О.С. Яремчук.-В.: ТВП “Книга-Вега”, ВАТ “Віноблдрукарня”. - С. 157-166.
-

УДК 575:22; 595.7

Камінський О.М., кандидат біологічних наук, доцент
Кириєнко Т.В., старший викладач
Вінницький державний педагогічний університет ім. М. Коцюбинського

СПАДКОВІ ХВОРОБИ ТВАРИН ЯК ВІДОБРАЖЕННЯ ЗАКОНУ ГОМОЛОГІЧНИХ РЯДІВ М.В. ВАВИЛОВА

Вивчення патогенезу спадкових аномалій тісно пов'язане з аналізом дії гена в онтогенезі. У зв'язку з цим величезний інтерес представляють дані, отримані генетикою розвитку (феногенетикою) ссавців, які пояснюють механізми і своєрідність дії різних мутантних генів. В статті акцентується увага на необхідності розгляду даних з погляду можливого їх використання для пояснення патогенезу спадкових аномалій тварин.

Ключові слова: патогенез, спадкові аномалії, інбридинг.

Одним з основних питань генетики є вивчення патогенезу спадкових аномалій, що є необхідною умовою для їх успішної профілактики і лікування захворювань тварин. Вивчення механізмів розвитку спадкових аномалій вкрай ускладнене у зв'язку з необхідністю отримання достатньої кількості матеріалу